

Pécsi Ítéltábla

Pf.IV.20.079/2025/5. szám

A felperes:

felperes (cím1)

A felperes képviselője:

Kozma és Szabó Ügyvédi Iroda (cím2, ügyintéző: dr. Kozma Réka ügyvéd)

Az alperes:

alperes (cím3)

Az alperes képviselője:

Dr. Bósz Endréné dr. Wéber Aranka ügyvéd (cím4)

A fellebbezési kérelmet előterjesztő fél:

a felperes (34. sorszám alatt)

A per tárgya:

kártérítés megfizetése

Az elsőfokú bíróság:

Pécsi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma:

45.P.20.401/2024/33.

Í t é l e t

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 160.000 (egyszázhatvanezer) forint másodfokú perköltséget.

A felperest képviselő pártfogó ügyvéd díjának viselésére 100%-ban a felperes köteles.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

- [1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felek évek óta ismerik egymást, az alperes rendszeresen járt P-re a felpereshez, aki pénzért szexuális szolgáltatást nyújtott számára. 2021. október 19-én az előzetes megbeszélés szerint az alperes gépkocsijával felvette a felperest, és a P-i úti vasúti sínekhez vitte abból a célból, hogy ott szexuális

kapcsolatot létesítsenek. A felek között konfliktus alakult ki, mert az alperes a szexuális aktus fejében egy mobiltelefont akart a felperesnek átadni, aki ezt nem fogadta el, 10.000 forintot kért. Az alperes kiabálni kezdett a felperessel, majd a vezetőülés melletti jobb első ülésen ülő felperest jobb kézzel, kézháttal kis erővel arcon ütötte. A felperes a jobb arcfél zúzódását, a jobb oldali szájüreg felső műfogsor tartó pillérfogának törését szenvedte el, arc duzzanatával. A sérülések 8 napon belül gyógyuló sérülésnek minősültek. A felperes szájürege elhanyagolt volt, a pillérfog nagyon rossz állapotban volt, a sérüléshez így kisebb erőhatás is elegendő volt. A bántalmazás után a felperes elmenekült, majd még a délután folyamán, 18 óra 24 perckor megjelent a P-i Tudományegyetem Klinikai Központ Sürgősségi Orvostani Tanszék Sürgősségi Betegellátó Osztályán, ahol a vizsgálatról ambuláns lapot vettek fel, és előzetes egyeztetést követően a Fogászati és Szájsebészeti Klinikára küldték át további ellátásra. A cselekmény miatt az alperessel szemben büntetőeljárás indult, a büntetőeljárásban a felperes polgári jogi igényt érvényesített, az elsőfokú eljárásban 300.000 forint, a másodfokú eljárásban már 800.000 forint erejéig. A Pécsi Járásbíróság a 2023. március 9. napján meghozott, 1.B.468/2022/9. szám alatti ítéletével az alperes bűnösségét testi sértés vétségében állapította meg, és őt megrovásban részesítette. A felperes polgári jogi igényének érvényesítését egyéb törvényes útra utasította. A Pécsi Törvényszék mint másodfokú bíróság a 2023. október 5-én meghozott, 2.Bf.82/2023/8. szám alatti ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét - részben - megváltoztatta, mellőzte az eljárási illeték fizetésre kötelezést, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

- [2] A felperes az eset után másnap, 2021. október 20-án jelentkezett a fogorvosnál, ahol panoráma röntgenfelvétel készült és szájvizsgálatra került sor. A kezelőorvos rögzítette a felperes anyag szájhygiéniáját, illetve azt, hogy a jobb oldali premolaris fog körülbelül az íny szintjében letört, a másik pillérfog, a jobb felső egyes azonban sérülésmentesen, további felhasználásra alkalmas állapotban a szájüregben még jelen volt. Ugyanezen a napon a T. Fogászat és Szájsebészet szakvéleményt állított ki, mely szerint "a felperest egy férfi ökölrel megütötte, amelynek következtében a jobb oldali felső hídjának hátsó pillérfoga kitört, panoráma röntgen alapján más fogtörés, állcsonttörés nem volt igazolható". A felperes ezt követően, 2024. február 1-jén jelentkezett kezelőorvosánál, implantátum fogsor után érdeklődött, árajánlatot szeretett volna kérni, de a képalkotó vizsgálatokba nem egyezett bele, ezért ajánlat nem készült. A felperes fogsorának pótlása a mai napig nem történt meg. Aktuálisan az alsó állcsontja teljesen fogatlan, a jobb felső kvadránsban a második premolarisnak megfelelően egy kb. 3 mm nagyságú visszamaradt foggyökér látható. A bántalmazást követő napon készült röntgenfelvételhez képest hiányzik a jobb felső egyes pillérfog, amely akkor még kezelésre alkalmas állapotban volt. A bal oldalon fém kerámia hídpótlása van, a szájhygiéniája anyag, a meglévő három fogon nagy mennyiségű plakk, supra és subgingivális fogkő, valamint sekunder cariesek láthatók a szabaddá vált gyökerek felszínén. A radiológiai kép az évek óta fennálló, kezeletlen, lassan progrediáló paradontitis diagnózisát támasztja alá, valamint a meglévő fogak szekunder cariesét. A felperes jobb felső kisörlő egykori pillérfogának pótlása szakmailag indokolatlan, kizárólag a jobb felső fognegyed vagy a felső fogsor pótlása részeként értelmezhető, részleges fémlemezes fogpótlás alkalmazása lehetséges, költsége mintegy 200-300.000 forint. A felperes a bűncselekményt követően kialakult lelki bántalmak miatt szakemberhez nem fordult, orvosi segítséget nem vett igénybe.
- [3] A felperes keresetében a bűncselekménnyel okozott kár, illetve sérelemdíj megtérítése iránt indított gyorsított perről szóló 2020. évi LXX. törvény (Gyptv.) alapján – személyiségi joga, testi épsége és egészsége megsértésére hivatkozva – 500.000 forint sérelemdíj és 3.000.000 forint vagyoni kártérítés megfizetésére kérte az alperest kötelezni, ez utóbbi igényét a fogpótlással kapcsolatban felmerült káraként jelölte meg.

- [4] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte, vitatta annak jogalapját ésösszecszerűségét is.
- [5] Az elsőfokú bíróság 45.P.20.239/2024/8. számú ítéletével kötelezte az alperest 3.000.000 forint vagyoni kártérítés és 500.000 forint sérelemdíj megfizetésére. A Pécsi Ítéltábla Pf.IV.20.051/2024/5. számú végzésével az ítéletet hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította.
- [6] Az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásban hozott, fellebbezéssel támadott ítéletével az alperest 450.000 forint megfizetésére kötelezte, ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:43.§ a) pontja által nevesített személyiségi jogai közül a testi épségét, mely magatartás következményeként a felperesnek vagyoni kára is keletkezett, ezért az alperes kártérítési felelőssége is fennáll a Ptk. 6:519.§ alapján. A Ptk. 2:52.§ (3) bekezdés szerint mérlegelte az eset körülményeit, utalt a sérelemdíj kettős funkciójára, melyet a sérelemdíj összegének meghatározásakor alperessel szemben alkalmazott büntetőjogi joghátrány önmagában nem zár ki. Értékelte, hogy az alperes által elkövetett cselekmény a társadalmi megítélés legalapvetőbb normáiba ütköző, még akkor is, ha a viszonylag rövidebb, jelen esetben 8 napon belüli gyógytartamú sérüléssel járt. A sérelemdíj összeszerűsége körében kifejtette, hogy a sérülés megnehezíti a rágást, a táplálkozást, azonban értékelte azt is, hogy a felperes alsó állkapcsa teljesen fogatlan, a jobb felső 1-es pillérfog is hiányzik, a radiológiai kép az évek óta fennálló kezeletlen, lassan progrediáló paradontitis diagnózisát támasztja alá, így ugyan kármegosztásnak nincs helye, azonban a vagyoni kár megosztására is alapot adó körülményeket a sérelemdíj összege mérlegelése során is figyelembe kell venni (BDT2024. 4781). Utalt arra, hogy a felperes fogzatának hiányosságai, a nem megfelelő szájhigiénából eredő fogászati betegségei és ezekből fakadó táplálkozásai nehézségei nem kizárólag az alperes magatartásának tudhatók be, ezt a sérelemdíj összegének meghatározásakor kisebb súllyal, de figyelembe kellett venni. Értékelte, hogy a perbelihez hasonló bűncselekmény elszenvedése pszichésen is megterhelő, és együtt jár bizonyos lelki sérelmekkel, azonban a felperes az elszenvedett sérüléssel szokásosan együtt járó pszichés hátrányokat meghaladó hátrány bekövetkezését nem bizonyította. Mindezek alapján a nem vagyoni sérelem kompenzálására 200.000 forint sérelemdíjat talált alaposnak, az ezt meghaladó igényt elutasította.
- [7] A vagyoni kártérítés összegét a perben kirendelt szakértő véleménye alapján 250.000 forintban állapította meg.
- [8] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, kérte annak megváltoztatását, és a kereset teljesítését. Megsértett jogszabályhelyként a Pp. 263.§ (1) bekezdését, a 279.§ (1) bekezdését, továbbá a Ptk. 2:43.§ a) pontját, illetve a Ptk. 6:519.§-át jelölte meg. Kifejtette, az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy az alperes megsértette a testi épségét, azonban a bizonyítékokat tévesen értékelte, amikor az egészséghez való joga megsértését az előadott pszichés sérelmek kapcsán nem állapította meg. Utalt arra, hogy szabad szemmel is jól láthatóan szenved a bűncselekmény következményeitől, felső fogsora hiányzik, beszédkézsége jelentősen korlátozott, ami megnehezíti a társas kapcsolataiban való részvételt, mindezek olyan köztudomású tények, amelyek bizonyítást nem igényelnek, és elegendők ahhoz, hogy a bíróság a sérelemdíj iránti igény megalapozottságát elismerje, az, hogy nem vett igénybe pszichológus segítséget, önmagában nem jelenti azt, hogy a pszichés szenvedése nem valós. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem vizsgálta kellő mélységben a jogsértés következményeit, az alperesi magatartás felróhatóságát, a társadalmi megítélését, különösen azt, hogy sértett nőként maradandó, pszichés sérülést szenvedett el.

- [9] Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Kiemelte, a felperes már a káresemény megtörténtét megelőzően is hiányos fogazattal rendelkezett, nem megfelelő szájhygiénájából eredő fogászati betegsége volt, ezekből fakadó táplálkozási nehézségei nem kizárólag személyiségi jogot sértő magatartásnak tudhatók be, pszichés betegsége pedig – életmódjából adódóan – már az esemény előtt is fennállhatott.
- [10] A fellebbezés alaptalan.
- [11] Az elsőfokú bíróság ítélete helyes, nem sérti a fellebbezésben megjelölt jogszabályhelyeket, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Gyptv. 1. § folytán alkalmazandó Pp. 383.§ (2) bekezdése alapján, utalással a Pp. 386.§ (4) bekezdésére – helyes indokaira tekintettel – helybenhagyta.
- [12] A fellebbezéssel összefüggésben a másodfokú bíróság az alábbiakra utal:
- [13] A másodfokú bíróság a Pp. 370.§ (1) bekezdése értelmében az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között bírálhatja felül, ezt a korlátot a fellebbezés tartalma, így egyrészt maga a kérelem, másrészt annak indokai jelölik ki.
- [14] A felperes a fellebbezésében az elsőfokú bíróság által megállapított 200.000 forint sérelemdíj 500.000 forintra történő felemelését kérte arra hivatkozva, hogy az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe a jogsértés összes körülményét, és azt a köztudomású tényt sem, hogy a bűncselekmény következtében pszichikai, lelki sérülést is szenvedett.
- [15] A Ptk. 2:52.§ (3) bekezdése a sérelemdíj összegének meghatározása körében az eset körülményeinek figyelembevételét írja elő a bíróság számára, példálózóan megjelölve az e körben mérlegelendő körülményeket. A szabad belátás szerinti döntés nem lehet önkényes, meg kell felelnie a logikus gondolkodás követelményeinek, a sérelemdíj összegét meghatározó ítélet akkor sérti a jogszabályokat, ha nem mérlegeli az eset összes körülményét, vagy a mérlegelés nem felel meg a logika követelményének (BH2024. 109).
- [16] Az elsőfokú bíróság a felperest ért személyiségi jogsértés súlyának megítélésekor helyesen alkalmazta a Ptk. 2:52.§ (3) bekezdésének szabályait, mérlegelése nem jogszabálysértő és helyesen látta azt is, hogy a perbelihez hasonló bűncselekmény elszenvedése pszichésen is megterhelő, együtt jár bizonyos lelki sérelmekkel, az elszenvedett sérüléssel szokásosan együtt járó pszichés hátrányokat meghaladó hátrány bekövetkezését bizonyítottság hiányában értékelni nem lehet.
- [17] A felperes a fellebbezése – tartalma szerint – a vagyoni kártérítés összegének a felemelésére is kiterjedt, azonban e fellebbezési kérelmét nem indokolta meg, ezért a Pp. 370.§ (1) bekezdésére tekintettel a másodfokú bíróság nem volt abban a helyzetben, hogy a vagyoni kár összege körében az elsőfokú bíróság ítéletét érdemben felülbírálja.
- [18] A felperes fellebbezése eredménytelen volt, erre tekintettel a Pp. 83.§ (1) bekezdése alapján az alperes másodfokú eljárásban felmerült költségét köteles megtéríteni, mely áll az alperes jogi képviselője által felszámított ügyvédi munkadíjból.
- [19] Az eljárás során a felperes személyes költségmentességben részesült, így a Gyptv. 4.§ szerint feljegyzett meg nem fizetett fellebbezési eljárási illeték a Pp. 102.§ (1) és (6) bekezdése alapján az állam terhén marad.
- [20] A felperest pártfogó ügyvéd képviselte, a másodfokú bíróság a Pp. 101.§ (3) bekezdése alapján a díj összegének meghatározása nélkül csupán annak megállapításáról rendelkezett, hogy a 100%-os mértékben pervesztes felperes köteles a pártfogó ügyvédi díj viselésére.

Dr. Kovács Ildikó s.k. a tanács elnöke, Dr. Berki Csilla s.k. előadó bíró, Dr. Gyöngyösiné dr.
Antók Éva s.k. bíró